

ЗАХАРОВ Юрій Іванович

Випускник архітектурного факультету (1976)

Завідувач кафедри архітектури ПДАБА.

Член-кореспондент АБУ, академік МІА

Народився 10 вересня 1954 р. Після закінчення в 1971 р. середньої школи, Юрій Захаров став студентом ДІБІ, навчання в якому завершив у 1976 р. за спеціальністю «Архітектура».

Як старанний, талановитий і перспективний випускник, був залишений на педагогічну роботу в альма-матер асистентом кафедри архітектурного проектування. В 1978 р., після дворічної викладацької праці, вступив до стаціонарної аспірантури, закінчивши яку працював старшим інженером та старшим науковим співробітником на кафедрі міського будівництва. В цей час розробляв і впроваджував теоретичні основи оцінки, аналізу, прогнозування та захисту від негативного акустичного впливу міської забудови.

З 1985 р. обіймав посаду асистента кафедри архітектури, виконував викладацьку роботу та реальне проектування, за що нагороджений дипломом ВДНГ УРСР. У 1988 р. здобув науковий ступінь кандидата технічних наук. У 1989 р. став доцентом кафедри архітектури. У своїй рекомендації завідувач кафедри архітектури В. А. Бондаренко так охарактеризував доцента Ю. І. Захарова: «Йому притаманні широка ерудиція, висока культура мови і гарна дикція». З 1989 р. подальша діяльність пов'язана з кафедрою архітектури. В 2003 р. очолив кафедру, а в 2016 р. йому було присвоєно вчене звання професора.

Ю. І. Захаров — практикуючий містобудівник, досить відомий у своїй галузі учений, організатор навчального процесу. Його творчої енергії вистачає і на керівництво кафедрою, і на виконання обов'язків відповідального секретаря Приймальної комісії (з 2005 р.). Є співавтором чинних документів ICAO (International Civil Aviation Organization), CAEP (Committee on Aviation Environmental Protection), Державних будівельних норм та Державних стандартів України; має розробки, впроваджені у генеральні плани понад 30 міст в Україні та за її межами.

А чого вартий іскристий захаровський гумор! У його веселому життєвому багажі завжди знайдеться розповідь, наповнена точними і яскравими спостереженнями, в яких схована доброзичлива усмішка, а ще — глибинне розуміння суті речей.

Колеги характеризують Юрія Івановича як дотепного і вправного фахівця, досвідченого керівника з неймовірним запасом енергії, бажанням працювати, шукати і знаходити. Кажуть, що він — «плоть від плоті альма-матер ДІБІ — ПДАБА».

ЩЕРБАК Святослав Андрійович

Випускник будівельно-технологічного факультету (1978)

Доктор технічних наук, професор. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

Народився 18 червня 1956 р. в м. Корець Рівненської області. В 1973 р. вступив до ДІБІ, і вже з II курсу почав займатися наукою під керівництвом чл.-к. АН УРСР Г. Д. Діброва і його учня А. П. Приходька. В студентських будзагонах пройшов шлях від рядового бійця до головного інженера. Захоплювався легкою атлетикою, футболом та стрибками на батуті.

Трудову діяльність розпочав у 1978 р. на посаді головного технолога, а потім — головного інженера Рославльського заводу залізобетонних виробів-4 Смоленської області. В 1981 р. став аспірантом Московського інституту інженерів землеустрою. Працював на посаді старшого наукового співробітника, а потім — завідувача лабораторії та наукового напрямку в Дніпропетровській філії НДІБВ. У 1990 р. був обраний депутатом, членом Президії та головою комісії комплексного соціального та економічного розвитку району Жовтневої районної ради народних депутатів м. Дніпропетровська. В 1996 р. став докторантом ПДАБА, а в 2001 р. — доктором технічних наук. Його наставником і науковим консультантом був ректор академії, д.т.н., проф. В. І. Большаков.

З 2000 р. працює у ПДАБА: спочатку — на посаді старшого наукового співробітника, з 2001 р. — начальника науково-дослідної частини, а з 2003 р. донині — завідувача відділу докторантури, аспірантури та магістратури.

На викладацьку стежину ступив у 2003 р. як професор кафедри опалення, вентиляції та якості повітряного простору академії, а з 2004 р. дотепер працює професором кафедри технології будівельних матеріалів, виробів та конструкцій. Також у 2000–2003 рр., за сумісництвом, працював головою Правління ВАТ «Дніпрогорстрой».

У родині С. А. Щербака вищу освіту у стінах ПДАБА здобували: дружина Катерина Василівна (1978), а також син Андрій (2000) та донька Ольга (2003), які нині є кандидатами технічних наук.

Автор близько 100 наукових робіт, у тому числі трьох монографій і навчального посібника, двох державних стандартів України. Підготував двох кандидатів технічних наук. Крім того, є почесним професором ПДАБА, академічним радником МІА, членом-кореспондентом АБУ та лауреатом премії Всесоюзної ради науково-технічних товариств (1984), премії АБУ ім. акад. В. С. Буднікова (2000) тощо.